

IUSTI LIPSI
AD
C. Cornelium
TACITVM
CVRÆ
SECVNDÆ.



EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Franciscum Raphelengium.
clo. Io. LXXXVIII.

Illustri Viro

HENRICO

RANZOVIO,

VICARIO REGIS

DANIÆ,

IUSTVS LIPSIVS

hæc dedicat.



Ad Tacitum meum
quæ nuper adtexui,
Vir Illustris, bre-
uem & velut alte-
rum Commenta-
rium: ea vulgo sub tutelâ nomi-
nis tui. Non improbabis, spe-
ro. quia munus etsi per se haud
magnum; tamen ad magnum
scriptorem pertinet, & qui vnus
veterum clarissimam lucem de-
dit Germaniæ vestræ. Meritò

* 2

igitur

IUSTI LIPSI
CVRÆ SECVNDÆ.

A D

LIB. I. ANNAL.



*De ea quæ notavi Com. pag. 3.
de Caij & Lucij morte, addi
velim Suetonij locum, Tib.
cap. xv: Caio & Lucio in-
tra triennium defunctis, ad-*

De C. & L.
morte.

*optatur ab Augusto. nec addi solum, sed
& corrigi. Nam hoc de triennio, nonne ni-
mis laxum? apparet è Velleio: Caius, inquit,
in vrbe Lyciæ morbo obiit, cum ante an-
num fermè L. Cæsar Massiliæ morbo de-
cessisset. En, duntaxat intervallum facit
paullo plus anni. Ex ipso Suetonio, Aug.
cap. L X V. Caium & Lucium in duo-
deuiginti mensium spacio amisit ambos.
Non ergo ambiges, quin scribend. intra
biennium.*

Suetonius
correctus.

PAG. I. Druso pridem extincto.]

*Haud ita pridem, ne fallere, saltem ante
biennium, ex lapsu equi, in Germaniâ. Dio-
nem ad initio lib. LV.*

2. Agrippam in insulam Plana-
fiam.]

A

In Polybij
verbis defe-
ctus.

Lapides con-
tra Polybiū.

Et Nummi.

femori appendet: ideò etiam Gracis *Ἰδα-
μῆριον* dictum. Glossæ prisce: *ιδάμαρα*, τὸ
Ἰδαμῆριον, sica. Itaque in Polybij verbis
distinctè de utroque isto fuisse arbitror,
equè atque in Iosephi: sed vel incuriâ plus-
cula verba omissa, vel imperitiâ accisa. De
re ipsâ quidem quid fluctuant? nōne mo-
numenta & lapides Romæ docent passim?
ego quidem ita vidi. nōne & Nummi?
ecce istos probos, & veteres.



Effugium
quorundam.

Sed id vanū.

Alter est M. Publicij Proprætoris & Le-
gati Cn. Pompeij: alter Titurij Sabini, for-
tasse Cesariani in Galliâ Legati. At enim,
inquiunt, Polybij ævo ita omnino fuerit:
postea ea res immutata. Numquam id de-
derim. Quis enim halitus aut quæ aqua
hausta fecit subitò hos diuinos? Denique
ut decidam: dabo nummum qui etate par-

aut

aus maior Polybio, in quo gladius palam si-
nister. Vide.

Nummus ve-
tus arguit.



Seruilij nummus est: ut ipse clamat: eius,
qui Floralia primus fecit. Quando igitur
ea facta? Plinius ait, libro XVIII. anno ur-
bis DXVI. Velleius referre videtur in an-
num DXIV. certè uterque, ante bellum Pu-
nicum secundum. Et iamne effugium illud
satis obseptum de re mutatà? At pugnant
etiam in me Diodori verbis, lib. V. Αντι τῆ
ξίφης σπάθας ἔχουσι μακράς, σιδῆρας ἢ χαλ-
καῖς ἀλύσειν ἐξερτημίας, ὡς δὲ τὸν δεξιὸν
λαγόν. loco gladij Spathas habent oblon-
gas, ferreis siue æreis cathenis dependen-
tes ad latus dextrum. En, palam, inquiunt,
collocat ad latus dextrum. Fateor. sed de
quibus populis id Diodorus? non de Roma-
nis, ne fucum faciant, sed de Gallis. Quod
idem de Germanis etiam Strabonem tradi-
disse scio: Μάχαιρα, inquit, μακρὰ παρηρτη-
μένη ὡς δὲ τὸν δεξιὸν πλοῦρον. Machæra lon-
ga, aptata ad latus dextrum. Atqui mea
assertio

Ad Diodori
verba respon-
sum.

Et Strabonis.